

Teresa Mazurek, Wojciech Mazurek

Macoszyn Duży, gm. Wola Uhruska,
woj. chełmskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 21, 31-32

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Po raz pierwszy w sezonie 1987 natrafiono na warstwę kulturową, w której wystąpiły fragmenty naczyń kultury łużyckiej.

Materiały i dokumentację z badań złożono w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Badania będą kontynuowane.

MACOSZYN DUŻY, gm. Wola Uhruska
woj. chełmskie
Stanowisko 4

Muzeum Okręgowe
w Chełmie

Badania prowadził mgr Teresa i Wojciech Mazurek. Finansowało MO w Chełmie. Drugi sezon badań. Osada neolityczna [?].

Założono 3 wykopy, przylegające do "starych" wykopów nr 1 i 5 z 1986 r., o łącznej powierzchni 65 m². Odkryto łącznie 16 nowych obiektów, z których 12 wyeksplorowano w całości, w pozostałych tylko odkrytą część obiektów. Ponadto wyeksplorowano południową część obiektu nr 6, którego niewielką, północną część odkryto i wybrano w 1986 r. W warstwie ornej oraz kulturowej znaleziono 8 fr. naczyń, z obiektów pochodziło 30 fr. ceramiki. Znaleziono również niewielką ilość zabytków krzemianych (głównie z warstwy kulturowej, m.in. 2 masywne skrobacze, 1 drapacz, 1 rylec, 3 rdzenie oraz kilkanaście wiódrów i odłupków/. Na uwagę zasługuje masywny drapacz na wódrze z obiektu 47, posiadający odbicia ryłcowe na stronie wierzchołkowej.

Ponadto w obiektach zarejestrowano znaczną ilość kamieni, różnych rozmiarów i różnego pochodzenia (otoczaki, fragmenty zlepieńców, granitu, płaskowca/. Na ogół znajdowano je luźno rozrzucone w obrębie wypełniaka /w obiektach nr 6, 40, 41, 42, 43/ lub w skupisku w stropie obiektu nr 36 i 51. Niektóre z kamieni nosiły ślady silnego przepalenia /np. 7 kamieni z obiektu nr 41/.

Odkryte obiekty w większości /10/ zaliczyć można do pierwszej grupy wyróżnionej przez A. Bronickiego i W. Mazurka w opracowaniu materiałów z Macoszyna Dużego z sezonu wykopaliskowego w 1986 roku, /A. Bronicki, W. Mazurek, Stanowisko wielokulturowe nr 4 w Macoszynie Dużym, gm. Wola Uhruska, /w:/ Informator o badaniach w woj. chełmskim, Chełm 1987, s. 3/.

Obiekty, które zaliczono do grupy pierwszej, charakteryzują się w planie płaskim kształtem owalnym, w profilu mają zarys regularnej lub płaskodennej niecki. Wypełniaka /na ogół prawie jednolite/ stanowi piasek barwy szarobrunatnej lub szaropopielatej, często z drobnymi węgielkami drzewnymi. Jedynie obiekt nr 39 wyróżniał się warstwowym wypełniakiem, złożonym z warstw piasku ciemnoszarobrunatnego, jaśniejszego szaropopielatego oraz prawie czarnego ze śladami spalenizny. Długość opisywanych obiektów waha się od 90-150 cm; spągi obiektów zarejestrowano na głębokościach od 90-100 cm i 125 cm /obiekt nr 42/ od powierzchni ziemi. W ich obrębie znajdowano nieliczne fragmenty ceramiki, sporadycznie większych rozmiarów; także nieliczne zabytki krzemienne.

Do grupy drugiej obiektów, określonych jako paleniska /A. Bronicki, W. Mazurek, Stanowisko ... s. 3/ zaliczyć można obiekt nr 51. W obrębie żółtobrunatnego wypełniaka /miejscami ze śladami spalenizny/, odsłonięto zwarte skupisko kamieni /częściowo przepalonych/, o średnicy ok. 50 cm. Zarys obiektu, w planie płaskim owalny, a w profilu odwrótnie stożkowy. Być może do nich należałoby zaliczyć obiekt nr 36. W północnej jego części /w stropie/ odsłonięto skupisko kamieni w obrębie ciemnego, niemalże spalonego wypełniaka. Wyróżniałby go również jego zarys, w planie płaskim w kształcie wydłużonego owalu /gruszkowaty ?/, w profilu zaś nieckowaty. Przypuszczalnie możemy mieć do czynienia z dwoma obiektami, integralnie ze sobą powiązanymi, gdyż skupisko kamieni wyraźnie wyróżniało się barwą otaczającego je wypełniaka, od pozostałej części obiektu.

W trakcie badań zaobserwowano, że między obiektami nr 41 i 46 oraz nr 43 i 47, zachodzi pewna relacja. Jak wynika z obserwacji stratygrafii, zostały one naruszone, kolejno, przez obiekty nr 41 i 43. Brak zabytków w obiektach nr 46 i 47 /tutaj znaleziono jedynie drapacz na wódrze/ nie pozwala datować tych obiektów i określić ich przynależność kulturową.

Zabytki potwierdzają istnienie na stanowisku osadnictwa z wczesnej epoki brązu oraz prawdopodobnie z okresu wpływów rzymskich /poświadczonego przez kilka fragmentów ceramiki/.

Należy podkreślić stwierdzenia istnienia osadnictwa z okresu wpływów rzymskich, poprzednio niewyodróżnionego. Część materiałów zaliczonych w ubiegłym sezonie do okresu lateńskiego, należałoby wiązać raczej z okresem wpływów rzymskich /łącznie z naczyńmi, zrekonstruowanymi rysunkowo, a pochodzącymi z powierzchni stanowiska /A.Bronicki, W.Mazurek, Stanowisko w. 2, tabl. IIIA 5/. Dobrą analogią dla tego naczynia znajdujemy na osadzie kultury przeworskiej w Wólce Łasieckiej /M.Bender, Komplex osadniczy w miejscowości Wólka Łasiecka na tle osadnictwa dorzecza Szury, AP, t. XXV: 1980, z. 2, s. 363, ryc. 19 a/.

Datowanie oraz określenie przynależności kulturowej stanowiska w dalszym ciągu oczekują na wyjaśnienie.

MIKOŁAJÓW, gm. Osiek
woj. tarnobrzeskie
Stanowiska 1, 2, 4, 14

patrz
okres wpływów rzymskich

MILACZEW, gm. Kleczew
woj. konińskie
Stanowisko 7

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadził mgr Krzysztof Gorczyca. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koninie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych. Ślad osadniczy kultury łużyckiej.

Stanowisko położone jest na łagodnym południowym stoku dolinki bezimiennego strumyka, około 250 m na północny wschód od zabudowań sołtyza.

Badania miały charakter ratunkowy ze względu na głęboką orkę ciężkim sprzętem. Wykopy o łącznej powierzchni 70 m² założono w zachodniej partii stanowiska.

Uzyskano 160 fr. ceramiki i 12 wyrobów krzemiennych. Obiektów nie zarejestrowano. Materiał wstępnie można datować na III /klasycyzmówczeska/ fazę kultury pucharów lejkowatych.

W warstwie I znaleziono nieliczne fr. ceramiki kultury łużyckiej. Materiał i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania zakończono.

MSIĄNO, gm. Brodnica
woj. toruńskie
Stanowisko 15

patrz
paleolit i mezolit

MOSOCICE, gm. Głogów
woj. legnickie
Stanowisko 16

patrz
okres wpływów rzymskich

MOSOCICE, gm. Głogów
woj. legnickie
Stanowisko 17

Muzeum w Głogowie
Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski

Badania prowadził mgr Wacław Pogorzelski. Finansowało Muzeum w Głogowie. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu neolitu, wczesnej epoki brązu, kultury łużyckiej.

Stanowisko położone jest około 200 m na wschód od ostatnich zabudowań żarkowa na terenie przeznaczonym pod budowę Osiedla Piastów w Głogowie. Badaniami ratowniczymi objęto zachodnią część